

عنوان مقاله:

تحلیل الگوی رشد فضایی - کالبدی شهر چابهار با رویکرد رشد هوشمند

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات عمران شهری، دوره 1، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

داود حاتمی - دانشجوی دکترای تخصصی جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

اسماعیل رحمانی - دانش آموخته کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه سیستان و بلوچستان

خلاصه مقاله:

افزایش چشمگیر رشد فضایی شهرها در بیشتر شهرهای کشورهای دنیا را با مشکلات متعددی روبه رو ساخته است. هرچند رشد سریع جمعیت علت گسترش فضایی شهرها است، لیکن رشد نامعقول شهرها تاثیر بسزایی در گسترش سریع شهرها را دارد. یکی از راهکارهای مقابله با رشد پراکنده شهرها، رشد هوشمند است. دستیابی به این مهم نیز نیازمند استفاده از روشها و ابزارهای مناسب و پیشرفته است. تحلیل های آمار فضایی در GIS از جمله روش های توسعه یافته در دهه های اخیر هستند. هدف پژوهش حاضر تحلیل الگوی رشد شهر چابهار است. روش تحقیق پژوهش توصیفی - تحلیلی مبتنی بر روش های تجزیه و تحلیل کمی بر اساس مدل های سنجش شکل شهر است. مهمترین این مدل ها عبارتند از آنتروپی، شانون، مدل گری و موران می باشند. نتایج تحقیق نشان میدهد روند گسترش شهرها از سال های 1390-1335 با درجه تجمع پایین، توزیع نامتعادل جمعیت و اشتغال در سطح شهر، پراکندگی جسته و گریختگی و توسعه منفصل و ناپیوسته و آنهم در فواصل و بخش های حاشیه ای خیلی دور از مرکز شهر و به طور کلی الگوی رشد پراکنش افقی بی رویه می باشد.

کلمات کلیدی:

رشد هوشمند، شهر چابهار، رشد اسپرال، درجه تجمع و فشردگی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/995378>

